

Uit het Hemelvaartslied

Hemelvaartspreek over Psalm 24:7-10

Door ds. G.J. van Aalst

Zingen: Psalm 24:1
Schriftlezing: Psalm 24
Zingen: Psalm 24:2 en 3
Zingen: Psalm 24:4
Zingen: Psalm 24:5

Gemeente, op deze Hemelvaartsochtend willen we u bepalen bij Psalm 24 en wel bijzonder bij de verzen 7 tot en met 10, de laatste verzen dus. We lezen nu alleen het allerlaatste vers:

Wie is Hij, deze Koning der ere? De HEERE der heirscharen, Die is de Koning der ere. Sela.

De preek is vanmorgen uit het Hemelvaartslied. Dat is ook de samenvatting. *Uit het Hemelvaartslied.* Met de hulp des Heeren willen we overdenken:

1. Twee oproepen;
2. Twee vragen;
3. Twee antwoorden.

We staan dus stil bij een gedeelte *uit het Hemelvaartslied.*

1. Twee oproepen; u vindt deze in vers 7a en vers 9a. Daar wordt naar de poorten en de poorten van de bogen geroepen: ‘Verheft u!’ We lezen in vers 7: ‘Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren [deuren van eeuwigheid staat er letterlijk], opdat de Koning der ere inga.’ In vers 9 staat precies hetzelfde.
2. Twee vragen. In vers 8a staat de vraag: ‘Wie is de Koning der ere?’ In vers 10a staat ongeveer dezelfde vraag: ‘Wie is Hij, deze Koning der ere?’
3. Twee antwoorden. We lezen in vers 8b en in vers 10b het antwoord: ‘De HEERE, sterk en geweldig; de HEERE, geweldig in de strijd.’ In vers 10b

staat het nog duidelijker: ‘De HEERE der heirscharen, Die is de Koning der ere.’

1. Twee oproepen

Kinderen en jongeren, ik wil zo graag met jullie de Bijbel lezen. We kijken dan naar de tien verzen die zojuist zijn gelezen. Er staat een woord in, dat twee keer voorkomt. Aan het eind van vers 6, dus vlak vóór onze tekst, staat het woord ‘sela’. Aan het eind van onze tekst staat er opnieuw ‘sela’. Dat betekent eigenlijk ‘pauze’. Met andere woorden: Nu moet je even stil zijn. Je moet het nog eens een keer goed lezen. Heb je goed begrepen wat er in de eerste zes verzen staat? ‘Sela.’ En daarna: Heb je goed begrepen wat er in vers 7 tot en met vers 10 staat? ‘Sela.’ Dus, jij weet nu dat deze psalm uit twee stukken bestaat. De verzen 1 tot en met 6, en de verzen 7 tot en met 10. De laatste verzen zijn onze tekst.

Een tweede vraag. Wie heeft deze psalm gemaakt? Kijk eens naar vers 1. Dan weet jij wie deze psalm gemaakt heeft, dat staat erboven. Dat is David. Over Wie gaat het in de eerste twee verzen? Over Davids God, de Schepper. Het gaat over Zijn majesteit, Zijn grootheid, Zijn hand, Zijn zorg en Zijn rechten. Vers 1 en 2 gaan dus over Davids God. En in vers 3 tot en met 6? Daar gaat het over het volk van God. Welke bekende naam hoorde je in vers 6? Inderdaad, de naam van Jakob. Dus dat volk van God heet ‘Jakob’. Vers 1 en 2 handelen over de rechten van God. Vers 3 tot en met 6 over het volk van God. Dat is het eerste deel van Psalm 24. God en Zijn volk. ‘Sela.’

En het tweede gedeelte? In elk vers vanaf vers 7 komt Zijn Naam voor. Hoe heet Hij? Lees maar mee aan het eind van vers 7: ‘Koning der ere’. In het begin van vers 8 wordt Zijn Naam opnieuw genoemd: ‘Koning der ere’. Aan het eind van vers 9 lezen we: ‘Koning der ere’. Aan het begin van vers 10 staat het weer: ‘Koning der ere’.

Goed onthouden dus, het eerste deel van Psalm 24 gaat over God en Zijn volk. Het tweede deel gaat over de Koning der ere. Vier verzen, vier keer Zijn Naam. Het woord ‘ere’ vind je misschien moeilijk. Je mag daar ook ‘glorie’ of ‘overwinning’ van maken, dan voel je misschien iets beter aan wat er bedoeld wordt. Hij is de Koning van de glorie, van de overwinning. Hij is de Koning der heerlijkheid. Hij is de Koning Die heerst, Die het voor het zeggen heeft. Het gaat over Hem, aan Wie alle macht gegeven is, in de hemel en op de aarde. De ten hemel gevaren Middelaar, over Wie het op deze hemelvaartsdag gaat!

Zijn de twee stukken van de psalm je al iets duidelijker? Want, om de preek te volgen, moet je dit wel weten. Je moet je voorstellen dat David ongeveer 1000 voor Christus leefde. Wij leven nu 2000 na Christus. Dus we zijn bezig met een gedicht van 3000 jaar oud, dat je kunt zingen. Dat is mooi! Dat gedicht is nog steeds even waar en waardevol. Jakob, de naam uit vers 6, leefde rond 2000 voor Christus. Het duizelt je misschien wel. Maar jongelui, dat is nu precies het onveranderlijke, altijd blijvende Woord van God, de waarheid van God. Het gaat om God, Zijn volk, én om de Weg, de Waarheid en het Leven, oftewel de Middelaar in Zijn glorie van hemelvaart. ‘Sela.’ ‘Hij is de Koning der ere.’

Daar ging het ook David om. Bij welke gelegenheid? Er zijn twee mogelijkheden die we bij elkaar houden. David wilde zo graag dat de ark uit het huis van Obed-Edom in de stad van de Koning zou komen. De ark werd opgevoerd uit het huis van Obed-Edom, de stad Jeruzalem binnen. Bij die gelegenheid kan dit lied gezongen zijn. Óf, zo zeggen onze Statenvertalers – een tweede mogelijke aanleiding – David wilde de Heere zo graag een huis bouwen. Dat mocht hij niet doen, maar hij kreeg wel een belofte van Nathan dat zijn zoon dat zou doen. Toen David deze belofte van Nathan kreeg dat de Heere zou gaan wonen in Jeruzalem, heeft hij dit gedicht gemaakt. Het gaat dus over het wonen van de Heere bij Zijn volk, in en om de Koning der ere, Hij Die méér is dan Salomo. Het gaat over de Godsopenbaring in Christus, om het Zich bekendmaken aan Zijn volk in de Koning der ere.

Gemeente, u hebt meegeluisterd met onze kinderen. U voelt een beetje waar het naartoe gaat. In de eerste verzen gaat het om Gods grootheid. Hij is Eigenaar van alles. Hij heeft ieder mens geschapen. Hij geeft ieder van ons voortdurend het leven en de adem. Hij heeft daarom recht op ieders leven. Hij heeft recht op Zijn eer. Hij is vol van majesteit. Hij is de Schepper en de Onderhouder, de soevereine Eigenaar van alles. Het begint met God. En dan? Onder aan de tempelberg, beneden in het dal, daar wordt gezocht. Gezucht? Ja, want als God daarboven woont en troont in Zijn majesteit en rechten, dan is de vraag in vers 3: ‘Wie, wie zal klimmen op de berg des Heeren?’ En als je dan op die berg bent, dan ben je nog niet binnen. ‘Wie zal staan voor het aangezicht van de Allerhoogste?’ Is dat ook uw vraag? Onder aan de berg, in het dal van ootmoed en ontdekking, wordt onder de afdruk van Gods majesteit en rechten gezocht:

Wie klimt den berg des HEEREN op?
Wie zal dien Godgewijden top,
Voor 't oog van Sions God betreden?

Wie? Hebt u er op deze Hemelvaartsdag een indruk van hoe diep wij gevallen zijn? Hoe diep wij gezonken zijn? Hoe groot de afstand is van dat dal tot de hoge, heilige, hemelse Majesteit? Hebt u daar een indruk van? Is vers 3 de vraag van uw hart en de worsteling van uw ziel? 'Wie, wie ...?' Als dat gevraagd is in het dal van ootmoed en onmogelijkheid, dan wordt er op de vraag uit vers 3 een antwoord gegeven. Dan worden de eigenschappen van Jakobs volk, van het volk van God, genoemd. Dan wordt eigenlijk de onmogelijkheid alsmar groter. Hoezo? Je zou denken: Degene die veel offers brengt en hij die veel gaven meebrengt, die zal wel naar boven kunnen. Hij die dit doet en hij die dat laat en hij die verdient ... Maar nee, het gaat niet om meebrengen en verdienen. Het gaat zelfs niet om allerlei oudtestamentische, ceremoniële verplichtingen. Het gaat om hart en ziel. Om hart en wandel. Hoe is het vanbinnen in het hart? Hoe blijken die vruchten in de wandel? Dat staat in vers 4. Nota bene, als die vuile zondaren vragen: 'Wie klimt den berg des HEEREN op?' dan horen ze: 'De man die rein van hart en hand is.' In alles blijkt de totale onmogelijkheid. Want wie van ons is rein van handen en zuiver van hart? Wie is het die zijn ziel niet opheft tot ijdelheid? Die zich niet overgeeft aan allerlei dingen die je ziel niet kunnen vervullen? Wie is het die niet bedrieglijk zweert? Hoort u de eigenschappen van Jakobs volk? Dát volk, dié man zal de zegen ontvangen.

Ja maar ... wie krijgt deze zegen dan? Er is toch niemand rein van hart en hand? Wie kan die zegen ontvangen, die gerechtigheid, dat wat recht is voor God, dat wat het recht van God verheerlijkt? Wie? Daar voldoe ik nooit aan, daar kom ik nooit! Toch staat er: 'Die zal de zegen ontvangen van de HEERE, en gerechtigheid van de God zijns heils.'

Ik heb u al vaker gezegd: Als u in het Oude Testament het woord 'heil' leest, mag u daar drie letters aan toevoegen. De letters a n d. Dan staat er het woord 'Heiland'. Hé, daar valt al een lichtstraal van zuivere genade in het dal. Zij krijgen dat niet door eigen werk en verdienste, ze krijgen het uit loutere genade door de Heiland. En dan eindigt het eerste gedeelte van deze psalm, waarin het gaat over God en Zijn ware volk, met de beschrijving hoe het in hun hart is. Er zijn twee woorden die hun hele leven typeren. Twee

kenmerken van het Jakobsvolk. Welke woorden zijn dat? Kijk eens naar de twee werkwoorden in vers 6. Wat zijn hun werkzaamheden? ‘Vragen’ en ‘zoeken’. Hé ... In het licht van de rechten Gods (vers 1 en 2), in het licht van de vereisten voor Jakobs volk, die uitgewerkt worden door de Heiland, die vruchten zijn van Zijn zegen en gerechtigheid, doen ze niets anders dan vragen en zoeken. Hoort u het?

De diepte van dit Hemelvaartslied begint in het dal van de tempelberg. In de diepten van deze Hemelvaartpsalm verkeren mensen die alleen maar vragen en zoeken. Die onophoudelijk vragen om wat ze niet hebben. Die voortdurend zoeken naar wat ze niet kunnen missen. Die vragen om zegen, terwijl ze de vloek verdienen. Die zoeken naar gerechtigheid, terwijl ze niets anders hebben dan ongerechtigheid en eigen gerechtigheid.

Ik vraag dus niet wat u hebt, ik vraag u wel wat u van dit vragen en zoeken kent. Kent u iets van de onmogelijkheid van beklimmen, van de totale onmogelijkheid in het licht van die vereisten van vers 3: reinheid, zuiverheid, waarachtigheid en waarheid? Met minder kunnen we immers voor de GóD van vers 1 en 2 niet bestaan, laat staan verschijnen. En dan blijft alleen maar vragen en zoeken over ...

Is het eerste gedeelte van de psalm nu ten einde? Nee, hoor. We lezen in vers 6: ‘Dat is het geslacht dergenen die naar Hem vragen.’ Let u eens op de overgang in vers 6. Er wordt eerst gesproken óver de Heere (‘die naar **Hem** vragen’), en vervolgens in vers 6b tégen de Heere (‘die **Uw** aangezicht zoeken’). Dat is ... Jakob. Ze gaan van belijden naar bidden. ‘Sela.’ En dan wordt het heel stil.

Zijn ze er dan? Nee! Ze zijn nog steeds in die diepte. ‘Sela.’ Het Jakobsvolk, even bedrieglijk als hun geestelijke vader, wordt stilgezet en stilgemaakt. Ze missen het licht en het zicht op de Koning der ere. Het volle licht op de Persoon van de Verheerlijkte missen ze pijnlijk. Maar wonderlijk, in vers 5 gaat het wel over de lichtstraal van Gods heil. Het ging toch om het licht van de Heiland? Dát maakt ze stil. Dat brengt de hand op de mond. Het hoofd buigt. ‘Uw doen is rein. Ik zal mijn Rechter om genade bidden. Sela.’ Maar we krijgen meer onderwijs. De stilte wordt doorbroken. Er klinken twee oproepen, die hun eigenlijke betekenis pas op de Hemelvaartsdag krijgen. Dán vindt de vervulling plaats van dit profetische lied, waarin David mag zingen van de glorie van zijn grote Zoon en Heere.

In vers 7 en 9 lezen we de twee oproepen met dezelfde inhoud: ‘Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren.’ Deze verzen

zijn precies hetzelfde. De oproep wordt dus herhaald. Waarom? Het hart van David is vol van de Koning der ere. Eigenlijk zijn de poorten te laag en Jeruzalem te klein voor deze hemelse Majesteit. Want in de muren van Jeruzalem waren poorten. Dat is echt dichterlijk natuurlijk. Men overdenkt dan dat de Gezegende van de Vader, vol van genade en waarheid, Jeruzalem binnenkomt. Dan is die poort eigenlijk te smal en te laag. Dan roepen ze het die poort en dat bovenste stuk, de hoofden van de poorten, toe: ‘Eigenlijk zouden jullie groter moeten zijn om de grote Koning der ere binnen te kunnen laten.’

Als we het zo zeggen, dan voelt u wel dat de mensenwoorden eigenlijk tekort zijn. Ook heeft het aardse Jeruzalem niet zó op Hem gereageerd. Integendeel. We moeten hoger kijken. De stad hierboven, de hemelse gewesten, het Jeruzalem boven, daar geldt dit wel voor. Voelt u dat de uiteindelijke antwoorden pas in het Nieuwe Testament worden gegeven? Voelt u dat we dit in het licht van de vervulling van het Nieuwe Testament op de Hemelvaartsdag moeten lezen? ‘Heft uw hoofden op, gij poorten.’

Het is zo onuitsprekelijk wat er op de veertigste dag vanaf Pasen op de Olijfberg is gebeurd, dat dan het lied van David van duizend jaar oud gezongen mag worden. Het is vandaag zo gepast! ‘Verheft u, gij eeuwige deuren.’ Het onuitsprekelijke van de oproep: ‘Heft op, gij eeuwige deuren [dat zijn de deuren der eeuwigheid], opdat de Koning der ere inga.’ In vers 9 lezen we precies hetzelfde. Twee oproepen. We besluiten onze eerste gedachte. We gaan naar:

2. Twee vragen

Dan volgen vier verzen, vers 7 tot 10, die vol zijn van de ten hemel gevaren Jezus. Als er staat ‘Koning der ere’, mag u dat ook vertalen met ‘Koning van de glorie’. In het Hebreeuws staat er ‘kabod’, dat wil zeggen: ‘eer, glorie, heerlijkheid, waardigheid, luister’. Hij is de Koning der heerlijkheid. Wat is heerlijkheid? Boven de ark verscheen de heerlijkheid des HEEREN. De heerlijkheid des HEEREN is de openbaring van God Drie-enig onder het oude verbond in de weg van de verzoening. Dat is oudtestamentisch de Godsopenbaring in Christus Jezus. Dat is de bekendmaking. God wil afdalen tot zo’n volk. Hij wil tot hen spreken van boven het verzoendeksel. Daar wordt de eer van God Drie-enig opgeluisterd. Die wordt niet geschonden, maar verheerlijkt. Daarom klonk het in Bethlehems velden: ‘Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde.’ Dat was het begin van de vervulling van die belofte. ‘En de heerlijkheid des Heeren omscheen hen,

en zij vreesden met grote vreze.’ En om niet meer te noemen vanuit het Nieuwe Testament, daar vinden we diezelfde uitdrukking in een andere taal: ‘Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons in een tent gewoond. Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd.’

We hebben Jezus gezien in Zijn afdaling en in Zijn verheerlijking waardoor de ere Gods is opgeluisterd. Hoort u dat? Hij is de Koning der heerlijkheid. Ons tekstvers is vol van deze Jezus. Er worden vragen gesteld. ‘Wie is die Koning?’ Er worden daarop ook antwoorden gegeven Wie Hij is. Maar als u goed leest, houdt na vers 10 de psalm op. Komen ze dan werkelijk binnen in Psalm 24? Nee, ze blijven eigenlijk nog buitenstaan. Waar is dan dat antwoord? Gemeente, dat vinden we in het Nieuwe Testament. Dát is vol van het ‘binnenkomen’. Hier wordt profetisch gezongen van Zijn heerlijkheid in het nog beperkte licht dat valt op de Zaligmaker. Daarom is het voor de Kerk der eeuwen een profetische psalm op de Hemelvaartsdag.

We hebben twee keer (in vers 7 en in vers 9) de uitdrukking ‘Koning der ere’ gehoord. Nu wordt er zielsbehoefstig gevraagd: ‘Wie is Hij? Wie is die Man, rein van hart? Wie is Hij, Die Zijn hart niet opheft tot ijdelheid? Wie is Hij Die niet bedrieglijk zweet? Wie is Hij Die de zegen ontvangt van de Heere en de gerechtigheid van de God Zijns heils? Wie is Hij?’ Een verslagen, verootmoedigde ziel, een buitenstaande ziel vraagt: ‘Wie is Hij?’ Dan wordt de uitdrukking ‘Koning der ere’ overgenomen.

In de oproep komt dus twee keer de Naam ‘Koning der ere’ voor. In de vraag komt twee keer de Naam ‘Koning der ere’ voor. Wie is Hij? Want ... zonder Hem kom ik er nooit! Ik kom de berg niet op, en ik kom zeker niet binnen. Dan is de toegang krachtens recht gesloten. Kijk eens naar die vuile handen! Kijk eens in dat harde hart! Wie is die Koning der ere? Hem heb ik nodig! Is voor u in de diepte de lichtstraal van de Heiland al gevallen? Niet meer en niet minder? Dat het nog zou kunnen bij God vandaan? En toen? Als we dan een stapje verder gaan in het tweede deel van deze Hemelvaartpsalm, Wie is de Koning der ere dan? Wie is deze geboren Koning der Joden? Wie is het Kind in Bethlehems kribbe? Wie is Jezus van Nazareth, uit de stam van koning David? Wie is méér dan Salomo? Wie is ...? Kijk eens, daar staat het. Het is Jezus de Nazarener, de Koning der Joden. Wie is de Koning der ere? In de diepten van Zijn vernedering, in de diepten om het recht Gods te verheerlijken, in de afdaling tot in de diepten van de Godverlatenheid en de helse angsten?

Hebt u geleerd om te roepen met de blindgeborene: ‘Wie is Hij, opdat ik

in Hem geloven moge?’ Waar is Hij in de diepten van het dal van schuldverslagenheid, of voor de gesloten deuren van het hemelse Jeruzalem? Kent u de hartenschreeuw: ‘Wie is de Koning der ere? Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen. Wie is Hij? Verklaar Hem toch. Zeg toch Wie Hij is?’ Vragen en zoeken zijn de gestalten van het Jakobsvolk, hebben we net gehoord.

‘Wie is de Koning der ere?’ Zou u dat te veel aan de Heere kunnen vragen? Zou u te veel kunnen vragen om dat licht en die waarheid? In onze tekst staan twee vragen, maar in de hele psalm staan er drie. Want in vers 3a staat ook al: ‘Wie zal klimmen op de berg des HEEREN?’ Deze drie vragen staan ten nauwste met elkaar in verband. ‘Wie is ...?’ Bij de vraag in vers 3 wordt geen naam genoemd. Daar is de lichtstraal van de Heiland nog niet gevallen. Maar in vers 8a en 10a is er wel een lichtstraal op de Heiland gevallen. Daarom noemen ze Hem bij Zijn Naam, terwijl ze vragen om meer van Hem te kennen. Voelt u dat verschil tussen de vraag van vers 3a en de vragen van vers 8a en 10a? Ze hebben de Naam van Jezus op de lippen en vragen om Hem te mogen leren kennen. Om méér van Hem te mogen leren kennen in de gangen van Zijn vernedering en in de gangen van Zijn verhoging. Want als we met Kerst horen: ‘Ere zij God in de hoogste hemelen’, dan zijn we nog maar bij het begin van de afdaling. Maar we zingen het net zo goed – maar veel dieper – en met meer vrijmoedigheid op de Olijfberg op de Hemelvaartsdag: ‘Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde.’ Voelt u niet dat de Naam ‘Koning der ere’ daar véél meer inhoud heeft voor de zondaar? Dat die Naam daar véél meer diepte heeft en véél meer troost geeft? Dit is nog maar profetisch gezongen, nietwaar? Wat moet dan de vervulling en de werkelijkheid toch wel zijn!

‘Wie is de Koning der ere?’ Wie is Hij in de diepten, waar Zijn levensbloed is weggevloeid, omdat ik de dood verdien? Wie is de Koning der ere, Wiens hartenbloed is weggevloeid aan het kruis, in het doormaken van de helse angsten? Wie is de Koning der ere, Die opgestaan is uit de doden en Overwinnaar is over dood, hel en graf?’ ‘Wie is de Koning der ere?’ De vraag is maar kort, maar het antwoord is zo rijk.

De vraag kan in het leven van Gods kinderen heel onderscheiden liggen. ‘Wie is de Koning der ere? Wie is Hij toch, opdat ik in Hem geloven moge?’ Waar bent u gelegerd? In de diepten onder aan de tempelberg? Probeert u zelf op te klimmen? Probeert u uzelf te wassen en te reinigen? Wast u uw hart en hand met veel zeep? Misschien wast u wel pijnlijk met salpeter?

Het is opmerkelijk dat hier geen ceremoniële eisen worden gesteld. Alleen hart en hand en wandel. Stapje voor stapje klimmen we op en ... komen toch boven voor een gesloten deur ... Hoe kom ik ooit ...? We gaan eerst zingen, Psalm 24 vers 4:

Verhoogt, o poorten, nu den boog;
Rijst, eeuw'ge deuren, rijst omhoog;
Opdat de Koning in moog' rijden.
Wie is die Vorst, zo groot in eer?
't Is God, d' almachtig' Opperheer;
't Is God, geweldig in het strijden.

Gemeente, op deze Hemelvaartsdag overdenken we dus *uit het Hemelvaartslied*. We hebben ten eerste twee oproepen gehoord, de verzen 7 en 9. Twee vragen, de verzen 8a en 10a. Ten slotte staan we stil bij twee antwoorden in de verzen 8b en 10b.

3. Twee antwoorden

Het antwoord dat in vers 8b gegeven wordt, luidt: 'De HEERE, sterk en geweldig.' Daar wordt Hem de Naam JEHOVA gegeven. God uit God, Hij is sterk en geweldig. 'De HEERE, geweldig in de strijd.' Dat is het eerste antwoord.

Het tweede antwoord is nog iets duidelijker. 'De HEERE – opnieuw JEHOVA – der heirscharen, Die alle macht heeft in hemel en op aarde, Die is de Koning der ere.'

De eerste keer in het antwoord wordt gesproken over strijd. In het tweede antwoord wordt niet over strijd gesproken, dat antwoord houdt de overwinning in. 'Wie is Hij?' Hij is JEHOVA, trouw aan Gods rechten en genadeverbond. Hij is trouw aan Gods beloften en waarheid, in de geslachten. 'De HEERE, sterk en geweldig.'

Wat? In Bethlehems kribbe, en dan toch sterk en geweldig? Ja, Hij heeft vlees en bloed aangenomen als daad van Zelfovergave. Hij is sterk en geweldig in de strijd. Het gaat over Zijn hele leven, 33 jaar. Dat is eigenlijk een gestadige dood geweest. Dus gelijk aan drieëndertig jaar sterven. Hij heeft in die drieëndertig jaar getoond geweldig en sterk te zijn in de strijd. Gemeente, eigenlijk zouden we met u Zijn hele leven willen overdenken en welke strijd Hij voerde. Allereerst geestelijk en verborgen. Maar we moeten ons bekorten vanwege de tijd. We zouden moeten overdenken hoe

Hij betoonde sterk en geweldig te zijn in de strijd. Zelfs in die ogenblikken dat het scheen dat Hij een speelbal was van de godsdienst en van de satan. Hij is sterk en geweldig. In de hof van Gethsémané liet Hij daar even iets van voelen. Ze vielen allen achterover. Wat bleek Zijn kracht in die ene blik naar Petrus. Hij is sterk en geweldig. Wat er ligt in Zijn afdaling in het graf? Hij is sterk en geweldig.

Denk ook aan Zijn wonderen. Mensen die gestorven waren, werden door Hem levend gemaakt. Hij kon wandelen op het water. Hij kon de broden vermenigvuldigen. Hij peilde gedachten en gevoelens van Zijn hoorders. Hij leed in het doorzien van de mensen en hun woorden. Wat een strijd en lijden! Hij doorzag al die vroomheid zonder inhoud. Hij doorzag en doorziet alles. Hij is 'de HEERE, sterk en geweldig in de strijd'. De zeven kruiswoorden getuigen allemaal van 'geweldig in de strijd'. Alleen ... uw oog moet geopend worden voor Zijn heerlijkheid. Met name voor de strijd van Zijn laatste dagen en uren. Hier wordt Hij beleden, met name in Zijn glorie van na Pasen. In Zijn glorie over de hel, Zijn glorie over de dood. En als we Hem op de stille Hemelvaartsmorgen naar de Olijfberg zien lopen, wie ziet dan deze heerlijkheid in Hem? Wie ziet dan dat Hij sterk en geweldig is, de HEERE, sterk en geweldig in de strijd? Wie ziet dan heerlijkheid in Hem als Hij omringd wordt door de elven die Hem vragen naar de oprichting van het Koninkrijk van Gods genade en vrede? Als Hij dan stilstaat, Zijn handen zegenend uitbreidt, ja, dán is het zichtbaar dat Hij de Koning der ere is, de HEERE, geweldig in de strijd.

Zijn uw ogen al voor Hem geopend? Voor Hem gaan de poorten van het eeuwige Jeruzalem zéker open. En ... Zijn lichaam is niet meer verminkt. Het Hoofd is boven, maar de arm blijft echt niet buiten. O volk, ter overdenking op deze dag, Zijn lichaam kan niet verminkt worden. We kunnen niet wezenlijk van Hem gescheiden worden, al is Hij voor uw gevoel nog zo ver weg. De Koning der ere, Hij is het aan de eer van God de Vader in Zijn verkiezende liefde verplicht. Hij is het aan Zijn eigen eer en beloftewoord in de Raad des vredes verplicht. En de Vader is het aan Zijn eer verplicht op grond van de verdiensten van de Koning der ere, Die nooit iets anders dan de ere Gods op het oog heeft gehad. De Heilige Geest heeft Zich verbonden om dat toe te passen in het hart. Het is de eer van de Geest om ervoor te zorgen dat Jakobs volk en Jakobs God bij elkaar komen.

Als onze ogen daarvoor geopend worden, vormt deze psalm, dit korte

lied, opeens een wonderlijke eenheid! Want die Koning der ere is niet te scheiden van de eer van vers 1 en 2 en het Jakobsvolk van vers 3 tot en met 6. En het Jakobsvolk zal zich in der eeuwigheid niet beroemen dat ze zelf rein van hart en hand zijn. Dat zullen ze nooit kunnen zeggen. Maar ze zeggen het wel van deze Koning der ere. Daarin ligt hun zaligheid, daarin ligt de zekerheid dat ze zullen binnenkomen. Dan zijn de poorten te klein. Ja, zij zullen met Hem zeker ingaan!

Het is zo wonderlijk, gemeente! De poorten zijn dan te klein om dat uit te jubelen. Bunyan zegt: 'Alle hemelklokken zullen luiden als ik binnen mag komen.' Ieder van Gods kinderen weet daarvan. En als het gaat om dat wonderlijke:

Uw eigen Zoon,
Heeft tot Uw troon,
De weg [terug] ons weer ontsloten.

Wat betekent dat? 'Uw eigen Zoon'. Daarin rust Gods eer en welbehagen. 'Heeft tot Uw troon.' 'Uw, Uw.' Hij heeft de weg terug ontsloten. 'Wie is de Koning der ere?' Hoort u wel, volk, dat u het vaker mag vragen? De Heere wordt het niet moe, als u dat vraagt.

Hier wordt in vraag en antwoord gezongen. De ene groep vraagt en de andere groep antwoordt. Dat is ook een voorproefje. Niet alleen van Hemelvaart, maar zelfs van de eeuwige zaligheid. Ze hebben niet genoeg en krijgen niet genoeg van het aanschouwen van het Lam. Het is in hun hart om met Johannes in het laatste Bijbelboek en in de voltooiing van de Godsopenbaring uit te zingen en uit te roepen: 'Wie is de Koning der ere? De HEERE, sterk en geweldig; de HEERE, geweldig in de strijd.' En als Hij nu al zo geweldig is in de strijd, hoe geweldig moet Hij dan niet zijn in de overwinning? En als Hij dan al zo geweldig was in de vernedering, hoeveel te meer geweldig is Hij dan in Zijn verhoging? Ik voel dat ik die hemelse glorie niet kan vertolken waar het hier ten diepste op uitloopt. 'Wie is Hij, deze Koning der ere? De HEERE ...'

De psalm eindigt met de woorden: 'De HEERE der heirscharen, Die is de Koning der ere.' Hij wordt hier als het ware nog nadrukkelijker aangewezen dan in het eerste antwoord. 'De HEERE der heirscharen, Die is de Koning der ere.' Dat is toch in het hart van de discipelen aanwezig geweest, daar kunt u zeker van zijn. Hun hart is vervuld geweest met grote blijdschap. Het is vervuld geweest van de Koning der ere, terwijl ze nog heel veel moesten

leren. Dit zijn de tonen die worden uitgezongen, niet bij een gesloten deur, maar bij de geopende Deur.

Dit is, dit is de poort des HEEREN;
Daar zal 't rechtvaardig volk door treên,
Om hunnen God ootmoedig t' eren,
Voor 't smaken Zijner zaligheên.

Uw eigen Zoon,
Heeft tot Uw troon,
De weg [terug] ons weer ontsloten.

Anders was ons de toegang rechtvaardig gesloten.

Waar ligt uw schat? Waar ligt uw hart? In ons troostboek, antwoord 49, horen we over het drievoudige nut van de Hemelvaart. We hebben boven een Voorspreker, zo belijden mensen die niet weten te bidden zoals het behoort. Hij heeft ons vlees meegenomen naar Boven. Hij zendt toepassend Zijn Geest, waardoor we zoeken wat boven is, waar Hij nu is, en niet (meer) wat op de aarde is.

Hij heeft iets meegenomen van Zijn Kerk als een ring van een geliefde. Dat is hun vlees. Dat is door de diepte van lijden en dood en vernedering gegaan. Dat vlees is zondeloos boven. En nu zendt Hij Zijn Geest als Zijn ring om daarmee te getuigen: 'Ik denk aan je. Ik hou van je.' Hij schenkt Zijn ring. Wij en ons vlees. Dat is niet best. Maar Hij zendt Zijn Geest en belooft: 'Ik blijf je trouw, ook al is de afstand nog zo groot. Ik blijf je trouw. Daarom stuur ik je een bewijs van Mijn liefde en trouw.'

Dat blijkt uit de vruchten die openbaar komen door de kracht van de Geest van Immanuël. Dat blijkt uit de vruchten van de Geest. Welk kenmerk wordt dan genoemd? 'Zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn.' Vragen en zoeken, dat was toch het leven van dat Jakobsvolk? Welnu, 'bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn'. Van die aardse, wereldsgezinde dingen zijn we vol. Maar die moeten we niet zoeken. 'Zoekt de dingen die boven zijn, want de Liefste is boven.' Jongelui, hier beneden is het niet. Hier vind je het nooit. Nooit. Kijk naar boven. En ... zoek de dingen die boven zijn. Zoek God. Zoek Zijn gunst, Zijn zegen, Zijn gerechtigheid. De Heiland is boven. Mensen die het niet boven zoeken, zullen nooit boven komen. Ik moet eerlijk zijn. Dus vandaag

blijkt het. We zoeken boven óf we zoeken beneden! Niet boven zoeken is gelijk aan niet boven komen. Ik bedoel dat niet hard, maar u komt alleen maar boven door de Koning der ere. Hij is machtig. Al bent u zo hard als steen, en al zijn de deuren potdicht, Hij heeft gezegd: 'Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.' Nu geldt nog: 'Zie, Ik heb een geopende deur gegeven.'

Amen.